

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor dosarului, recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Zacon Ivan

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 24.07.2020 – 18.02.2021.

Instanța de apel: 28.04.2021 – 16.12.2022.

Instanța de recurs: 07.03.2022 – 27.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 februarie 2021, *Zacon Ivan* a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a încetat procesul penal de învinuire a lui *Zacon Ivan* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată.

Zacon Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal și condamnat la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Zacon Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal și s-a condamnat la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Zacon Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și condamnat la 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit lui *Zacon Ivan*, pedeapsa definitivă sub formă de 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată și s-a dispus încasarea din contul inculpatului Zacon Ivan a cheltuielilor de judecată în sumă de 7 640 (șapte mii șase sute patruzeci) lei în beneficiul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că Zacon Ivan la data de 21 aprilie 2020, aproximativ la ora 19:00, aflându-se la domiciliul din s. X., r-nul Cantemir, unde a locuit împreună cu fostă sa concubina L.V., copiii minori L.I. a.n.2008, L.L. a.n.2012, L.L. a.n.2014, Z.D. a.n.2019 și Ciuvalschi Petru, a.n. xxxx, cu care în corespundere cu prevederile art. 133¹ Cod penal sunt membri de familie, fără careva motive, cu scopul intimidării și impunerii voinței, având un comportament agresiv, fizic și verbal exprimat prin manifestarea abuzului de putere asupra celorlalți membri de familie, a luat un topor și a deteriorat un geam de la casă, amenințând-o pe L.V. cu răfuială fizică, astfel de frică, fiind nevoiți să părăsească domiciliul și să se ascundă la vecina Para Ecaterina, iar Zacon Ivan, în continuarea acțiunilor sale ilegale cu toporul a fugit în urma minorului L.I., prin ce le-a cauzat suferințe psihice.

Infrațiune prevăzută la art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, potrivit indicilor, violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei, săvârșită asupra a mai multor membri ai familiei.

Tot Zacon Ivan, la data de 03 iunie 2020, aproximativ la ora 17:00, aflându-se în s. X., r-nul Cantemir, având scopul încălcării inviolabilității domiciliului lui C.P., unde locuiește fosta sa concubina L.V., situat în s. X., r-nul Cantemir, neavând permisiunea proprietarilor și locatarii L.V., în mod intenționat a pătruns în domiciliu, iar la cerința insistentă a acestora, dânsul a refuzat să părăsească domiciliul.

Infrațiune prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal, potrivit indicilor, violare de domiciliu, adică pătrunderea în domiciliu unei persoane, fără consimțământul acesteia și refuzul de-l părăsi la cererea proprietarului.

Tot Zacon Ivan, în continuarea acțiunilor sale ilegale, la data de 03 iunie 2020, în timpul nopții, aflându-se la domiciliului lui C.P., situat în s. X., r-nul Cantemir, unde se afla și fosta sa concubina L.V., cu care conform art.133¹ Cod penal sunt membri de familie, având intenția satisfacerii poftelor sexuale și profitând de imposibilitatea victimei de a se apăra, prin constrângere fizică a dezbrăcat-o forțat de haină, trântind-o pe pat și a întreținut un raport sexual în formă normală cu L.V., contrar voinței dânsului, prin ce i-a cauzat victimei suferințe fizice și psihice.

Infrațiune prevăzută la art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, potrivit indicilor, violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra săvârșit asupra

unui membru de familie.

Totodată, Zacon Ivan de către acuzatorul de stat este învinuit și în săvârșirea următoarelor acțiuni:

Zacon Ivan, se învinuiește în aceia că, în continuarea acțiunilor sale ilegale, la data de 03 iunie 2020, aproximativ la or 18:00 aflându-se în s. X., r-nul Cantemir, la domiciliul lui C.P. unde locuiește fosta concubină L.V. cu copii săi minori, având scopul privării ilegale de libertate a cetățenilor C.P., C.S. și copii minori R.A. a.n. 2008, L.I. a.n. 2008, L.L. a.n. 2012 și L.L. a.n. 2014, i-a plasat cu forța și izolat în bucătăria domiciliului sus menționat, amenințându-i cu răfuială fizică și numindu-i cu cuvinte necenzurate.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Zacon Ivan conform infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit. b) Cod penal, potrivit indicilor, privațiune ilegală de libertate asupra mai multor persoane.

Tot, Zacon Ivan, se învinuiește în aceia că, în continuarea acțiunilor sale ilegale, la data de 03 iunie 2020, aproximativ la ora 19:00, aflându-se în s. X., r-nul Cantemir, la domiciliul lui C.P., unde se afla și fosta sa concubină L.V., care în corespundere cu prevederile art.133¹ Cod penal sunt membri de familie, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în mod deschis a sustras din mâna lui L.V., un telefon mobil de model „Samsung G2” de culoare gri la prețul de 2 000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Zacon Ivan conform infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(1) Cod penal, potrivit indicilor, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Alexandru Priguza și avocatul Josu Artur în interesele inculpatului Zacon Ivan.

3.1 Procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Alexandru Priguza, prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței din 18 februarie 2021, în partea achitării inculpatului Zacon Ivan pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi sentințe potrivit căreia: A-l recunoaște vinovat pe inculpatul Zacon Ivan de comiterea infracțiunilor prevăzute de : art. 179 alin.(1) Cod penal, și a înceta urmărirea penală pe acest capăt de acuzare în privința acestuia pe motivul retragerii plângerii prealabile de către partea vătămată; art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; art.166 alin. (2) lit. b) Cod penal, și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; art. 187 alin. (1) Cod penal, și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; art. 171 alin. (2) lit. b² Cod penal, și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu

ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilit lui Zacon Ivan o pedeapsă definitivă sub formă de 8 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest de menținut sentința Judecătorei Cahul sediul Cantemir ca legală.

În motivarea cererii de apel a invocat că instanța de judecată la achitarea lui Zacon Ivan pe art. 187 alin. (1) Cod penal, nu a ținut cont de faptul că din probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședinței de judecată rezultă că ultimul a săvârșit și infracțiunea respectivă, fapt dovedit și prin declarațiile părții vătămate L.V..

În asemenea circumstanțe, analizând declarațiile părții vătămate L.V. conchide că la faza de urmărire penală, partea vătămată L.V. a declarat că Zacon Ivan i-a luat telefonul mobil de model Samsung G2, de culoare gri și a amenințat-o că dacă se plânge la poliție sau altcuiva o omoară. La fel, L.V. a declarat că telefonul său rămăsese la Zacon Ivan. Dimineața, când Zacon Ivan i-a întors telefonul mobil, ea a sunat la poliție.

Astfel, din probele enumerate rezultă cu certitudine că a fost comisă infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (1) din Codul penal și anume jaful, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane.

În vederea elucidării obiectului juridic special ce îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, servesc acțiunile intenționate lui Zacon Ivan îndreptate spre partea vătămată L.V., probate prin declarațiile părții vătămate L.V..

Din declarațiile părții vătămate L.V., rezultă că a fost materializată latura obiectivă a acestei componente de infracțiune. În acord cu aceste probe, se atestă faptul că Zacon Ivan i-a luat telefonul mobil de model Samsung G2, de culoare gri și a amenințat-o că dacă se plânge la poliție sau altcuiva o omoară. La fel, L.V. a declarat că telefonul său rămăsese la Zacon Ivan. Dimineața, când Zacon Ivan i-a întors telefonul mobil, ea a sunat la poliție.

Pe baza stării de fapt expusă, se reține legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă materializată în sustragerea bunurilor de la L.V. de către Zacon Ivan și urmarea prejudiciabilă sub forma de prejudiciu material adusă părții vătămate L.V..

În apel se menționează că, pe fundalul structurii laturii obiective a acestei infracțiuni, constată că este una materială și s-a consumat din momentul în care Zacon Ivan a luat telefonul din mână lui L.V., în continuare păstrându-1 la el, obținând astfel posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de telefonul lui L.V. la propria sa dorință. În vederea evidențierii laturii subiective a infracțiunii comise de Zacon Ivan, se impune analiza circumstanțelor faptice prin coroborare. Astfel, reieșind din declarațiile părții vătămate L.V., se atestă prezența scopului de cupiditate al inculpatului Zacon Ivan, exteriorizat prin intenția lui Zacon Ivan de a sustrage de la L.V. telefonul mobil.

Acuzatorul de stat consideră că din probele administrate în prezenta cauză penală rezultă că inculpatul Zacon Ivan a săvârșit și infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (1) Cod penal.

În partea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), art. 179 alin. (1), art. 166 alin. (2) lit. b), art. 171 alin. (2) lit. b ² Cod penal, acuzatorul de stat consideră că acțiunile inculpatului au fost calificate corect de către instanță, însă pedeapsa aplicată o consideră ca fiind una prea blândă.

Apelantul consideră că, instanța la aplicarea pedepsei, nu a ținut cont de cazierul penal al inculpatului Zacon Ivan, potrivit căruia inculpatul anterior a fost în conflict cu legea penală.

3.2 Avocatul Josu Artur în interesele inculpatului Zacon Ivan, prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței din 18 februarie 2021, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Zacon Ivan, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, să fie condamnat la 180 ore muncă neremunerată în favoarea comunității, achitat de învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii și de art. 171 alin. (2) lit. b ² Cod penal, din motiv că nu există fapta infracțională.

În argumentarea cererii de apel a invocat precum că Zacon Ivan, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, urma să fie condamnat la 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității, instanța însă, fără careva motive întemeiate și fără a individualiza pedeapsa, a hotărât să aplice cea mai aspră pedeapsă posibilă.

Menționează că, în ceia ce privește învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166 alin. (2) lit. b) Cod penal, prin infracțiunea de privațiune ilegală de libertate se înțelege împiedicarea victimei de a se deplasa conform voinței sale, de a comunica cu alte persoane, de cele mai multe ori victima este legată, încuiată într-o încăpere, îi sunt luate mijloacele de comunicare, îi este legată gura etc. Interdicția sau rugămintea de a pX. în altă cameră, fără reținerea prin constrângere a victimei nu poate forma componenta infracțiunii prevăzută la art. 166 Cod penal.

Consideră că, aceste acțiuni puteau fi calificate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) adică izolarea, intimidarea în scopul impunerii voinței săvârșite asupra mai multor membri de familie și nicidecum conform art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal. Martorii în cadrul audierii în instanța de judecată a menționat că toți au avut posibilitate să iasă din bucătărie, ușa nu era încuiată și mânerul era în ușă, au ieșit din bucătărie și Zacon Ivan nu le-a zis nimic.

Susține că, în ceia ce privește infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, însăși partea vătămată a declarat că a avut un raport sexual benevol în acea seară și a dat declarații false la urmărirea penală dorind să scape de prezența lui Zacon Ivan în viața sa. Conform raportului de expertiză judiciară

nr.202013P0108 din 25.06.2020 sa stabilit că la L.V. careva leziuni corporale pe corp sau la organele genitale lipsesc (f.d.103-104) iar alte probe nu există. Instanța însă neîntemeiat a ajuns la concluzia să aplice lui Zacon Ivan o pedeapsă de 6 ani închisoare, pentru o infracțiune care nu a săvârșit-o, ceia ce consideră a fi o eroare gravă și solicită ca pe acest articol inculpatul să fie achitat din motiv că nu există fapta infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Cantemir, Alexandru Priguza, admis apelul declarat de avocatul Josu Artur în interesele inculpatului, casată parțial, în latura penală, sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 18 februarie 2021, privind condamnarea pe art. 201¹ alin.(2) lit. a); 166 alin.(2) lit. b); 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care:

Zacon Ivan a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

Zacon Ivan recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute: - de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, și - de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui Zacon Ivan, pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani și 8 (opt) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1 Instanța de apel analizând probele enunțate în ansamblu, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, consideră că, instanța de font corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei, cu excepția acuzării prevăzută de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal.

S-a indicat că s-au oferit probe suficiente în sprijinul vinovăției inculpatului Zacon Ivan prin care s-a atestat săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), art. 179 alin. (1) și art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal.

Cât privește apelul procurorului, care contestă sentința instanței de judecată în partea achitării inculpatului Zacon Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal cât și individualizarea pedepsei stabilite inculpatului pe care o consideră prea blândă, instanța de apel a considerat că apelul procurorului urmează a fi respins ca nefondat. Astfel, Colegiul a atestat

că, circumstanțele stabilite în cauză nu au demonstrat existența elementelor sustragerii deschise - jafului, deoarece nu s-a confirmat partea obiectivă și subiectivă a infracțiunii. Partea vătămată L.V. în ședința instanței de fond cât și în instanța de apel a declarat că, Zacon Ivan nu i-a sustras telefonul mobil, i l-a luat și l-a pus într-o haină lângă ușă, a înțeles ulterior că Zacon Ivan i-a luat telefonul pentru ca să nu sune la poliție, iar dimineța telefonul i-a fost restituit.

S-a constatat că, acțiunile inculpatului Zacon Ivan nu au fost îndreptate la însușirea bunului altei persoane. În asemenea circumstanțe sunt irelevante afirmațiile expuse în cererea de apel declarată de procuror precum că, instanța de judecată la achitarea lui Zacon Ivan pe art. 187 alin. (1) Cod penal, nu a ținut cont de probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședinței de judecată rezultă că ultimul a săvârșit infracțiune respectivă. Or, nu a fost demonstrat de organul de urmărire penală că, telefonul mobil luat de la L.V., a existat intenția lui Zacon Ivan de a dispune de bun și de a-l lua din posesia lui L.V., urmărind scopul de cupiditate, prin urmare nu a fost realizată latura subiectivă a infracțiunii de jaf. Inculpatului Zacon Ivan i-a fost transmis telefonul mobil de către partea vătămată L.V., ulterior acest telefon nu a fost însușit în proprietatea inculpatului dar a fost pus la o haină de unde și proprietara L.V. l-a luat (după pX.rea dimineța de la fața locului a inculpatului). Astfel, scopul reținerii telefonului mobil de către inculpatul Zacon Ivan a fost înlesnirea comiterii de către acesta a violului părții vătămate L.V., pentru a împiedica pe ultima de a denunța organele de poliție.

Din considerentele menționate sunt nefondate argumentele apelului declarat de procuror precum că, din declarațiile părții vătămate L.V. rezultă că a fost materializată latura obiectivă a acestei componente de infracțiuni și laturii subiective – scopul de cupiditate, pe rațiunile sus invocate. Mai mult ca atât, procurorul în instanța de apel, a renunțat la acest capăt de apel explicând că instanța de fond a emis în această parte o sentință legală, întemeiată și motivată deoarece din declarațiile părții vătămate, a martorilor și a inculpatului nu rezultă intenția de a sustrage telefonul mobil, de al folosi și respectiv nu a fost dovedit scopul în acest sens.

Cât privește declararea apelului de către avocatul Josu Artur în interesele inculpatului, instanța de apel l-a considerat întemeiat în partea solicitării achitării inculpatului Zacon Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal și respectiv, stabilirea pedepsei mai blânde pentru următoarele infracțiuni prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) și art.171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, vinovăția căruia fiind confirmată prin probe.

Colegiul a constatat drept eronată poziția instanței de fond privind recunoașterea vinovăției inculpatului Zacon Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal. Astfel, s-a reținut că, întregul material probator administrat în faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată de fond și de apel, în comparație cu volumul acuzării expuse în

rechizitoriu și ordonanța de punere sub învinuire privind învinuirea lui Zacon Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, în esență, din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate pe tot parcursul procesului penal, se conturează un puternic dubiu cu privire la săvârșirea de către inculpatul Zacon Ivan a infracțiunii prevăzută de art. 166 alin.(2) lit. b) Cod penal, motiv pentru care inculpatul Zacon Ivan necesită a fi achitat din motiv că nu s-a constatat existenței faptei infracționale.

Instanța a menționat că, analizând declarațiile părții vătămate L.V., făcute în instanța de fond, ultima a comunicat că, Zacon Ivan i-a indicat să intre în bucătărie lui Ciuvalschi Petru, C.S., Răduc Aurelia și Lemnaru Ion. După ce au intrat în bucătărie copiii au închis ușa, Zacon Ivan nu a scos mânerul de la ușă dar când ușa se încuia mânerul sărea singur. Copiii nu au fost intenționați închiși la bucătărie.

În instanța de apel, partea vătămată L.V. a comunicat că, Zacon Ivan i-a spus copiilor să meargă la bucătărie că are treabă cu mama lor. Când rămân blocați la bucătărie, toți ies prin geam și în ziua respectiv au avut posibilitatea să iasă din bucătărie, iar Răduc Aurelia avea posibilitatea să sune deoarece avea cu ea telefonul.

Partea vătămată C.P. în instanța de fond a declarat că, Zacon Ivan nu a scos mânerul de la ușă. Nu a ieșit din bucătărie deoarece el acolo doarme. Pe parcursul nopții Zacon Ivan nu a venit la ei în bucătărie dar a venit a doua zi dimineața și nu a făcut nimic, iar în instanța de apel, a declarat că, ușa de la bucătărie era încuiată din afară de către Valentina. Partea vătămată minoră Lemnaru Ion a comunicat în instanța de fond că, Zacon Ivan le-a spus să se ducă în bucătărie, unde au și rămas. Au avut posibilitatea să iasă din bucătărie, ușa nu era încuiată și mânerul era în ușă. Când au ieșit din bucătărie Zacon Ivan era în casă.

Partea vătămată minoră Răduc Aurelia, în instanța de fond a explicat că, când a intrat în bucătărie ei au închis ușa. În bucătărie au stat în jur de o oră. Când a intrat în bucătărie ușa nu era încuiată. C.S. era cu ei în bucătărie. Noaptea au dormit la bucătărie.

Reieșind din probele prezentate de procuror, cât și din materialele cauzei și circumstanțele faptei imputate, nu rezultă că a avut loc privațiunea ilegală de libertate, or față de părțile vătămate enumerate sus, din partea inculpatului Zacon Ivan nu a avut loc restrângerea libertății acestor părți vătămate. În asemenea circumstanțe instanța de fond, eronat a apreciat critic declarațiile părților vătămate L.V., Ciuvalschi Petru, Lemnaru Ion și Răduc Aurelia din cadrul ședințelor de judecată, considerând că au fost efectuate pentru a induce în eroare instanța de judecată și astfel a-l ajuta pe inculpatul Zacon Ivan să evite răspunderea penală. Or, s-a demonstrat că, părțile vătămate aflându-se în încăperea - bucătăria casei, nu au fost încuiat, au avut posibilitatea de a părăsi încăperea, iar defectul mânerului ușii de la bucătărie, nu poate fi imputat

inculpatului ca acțiuni îndreptate spre restrângerea libertății părților vătămate.

Instanța de apel a atestat că, părțile vătămate L.V., Ciuvalschi Petru, Lemnaru Ion și Răduc Aurelia, unanim au declarat că mânerul ușii de la bucătărie era defectat, simpla interdicție sau indicația inculpatului Zacon Ivan de se afla în bucătărie, fără acțiuni obiective de constrângere, nu poate fi considerată drept privațiune de libertate. Astfel, reieșind din declarațiile părților vătămate L.V., C.P., părților vătămate minore Lemnaru Ion și Răduc Aureliu care au declarat în instanța de fond, iar părțile vătămate L.V. și C.P. și în instanța de apel că, ei nu au fost încuiați în bucătărie. În consecință instanța de fond, eronat a constatat că sunt întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, incriminată lui Zacon Ivan, fapt probat că Zacon Ivan a plasat cu forța și izolat părțile vătămate în bucătăria casei prin amenințări cu răfuiala fizică, a scos mânerul de la ușă din interior, astfel părțile vătămate au fost deținute fără consimțământul și voința acestora timp de o oră în bucătăria casei, de la orele 22:00 până la ora 23:00. Or, părțile vătămate au mărturisit că inculpatul Zacon Ivan doar le-a indicat să intre în bucătărie, iar mânerul ușii și anterior avea defecte și cădea jos, fiind blocați în bucătărie, ieșind prin geam, astfel rezultă că simplă interdicție venită din partea inculpatului adresată părților vătămate de a părăsi încăperea bucătăriei, fără reținerea acestora prin constrângere, nu constituie componența infracțiunii prevăzută de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În baza celor constatate, Colegiul a reiterat că, în cazul din speță, s-a constatat că în acțiunile lui Zacon Ivan, lipește fapta infracțională prevăzute la art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, din care considerente inculpatul, urmează să fie achitat. Prin urmare sunt întemeiate afirmațiile expuse în cererea de apel de avocatul Josu Artur în interesele inculpatului precum că Zacon Ivan necesită a fi achitat de comiterea infracțiunii imputate prevăzută la art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cât privește solicitarea avocatului Josu Artur în interesele inculpatului Zacon Ivan privind solicitarea achitării ultimului de comiterea infracțiunii prevăzute art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, pe motiv că inculpatul a întreținut în mod benevol raport sexual cu partea vătămată L.V.. Reieșind din declarațiile făcute în instanța de fond de partea vătămată L.V., ultima a declarat că, la data de 03 iunie 2020 în jurul orei 22:00, fiind amenințată de Zacon Ivan, a forțat-o să intre cu el în casă și a constrâns-o să întrețină un raport sexual forțat. Nu a vrut raportul sexual. Zacon Ivan o ținea cu mâna și a descheiat-o la pantaloni, a dezbrăcat-o, i-a dat pantalonii jos. A întreținut raportul sexual cu Zacon Ivan de frica acestuia, cunoscând despre faptul că atunci când este în stare de ebrietate, este agresiv...A intrat în casă cu copilul în brațe. În timpul actului sexual copilul dormea în pătuțul lui.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, partea vătămată L.V. a explicat că, inculpatul Zacon Ivan i-a spus să pună băiatul în pat și singură să se

culce în pat pentru a întreține un raport sexual, dar ea nu a dorit. Menționează că nu a dorit să întrețină raportul sexual. Raportul sexual a avut loc fără acordul său, iar dimineața i-a spus inculpatului că el a violat-o, iar inculpatul i-a răspuns că nu a violat-o deoarece îi este soție.

Declarațiile părții vătămate L.V. coroborează cu declarațiile părților vătămate Ciuvalschi Petru, părților vătămate minore Lemnaru Ion și Răduc Aurelia făcute în instanța de fond, în care au indicat unanim, că Zacon Ivan a forțat-o pe L.V. să intre în casă, însă ce au făcut cei doi în casă nu știu.

Colegiul a susținut că, vinovăția inculpatului Zacon Ivan este demonstrată și prin următoarele probe:

- Procesul verbal de autosesizare din data de 04.06.2020, prin care s-a constatat faptul că la data de 03.06.2020, în jurul orelor 17:00 cet. Zacon Ivan fiind vizibil în stare de ebrietate, aflându-se în s. X., r. Cantemir, având intenția de a întreține relații sexuale cu fosta sa concubină L.V., a pătruns ilegal în domiciliul cet. C.P. (f.d.04,vol.I);

- Informația telefonică din data de 04.06.2020 - prin care cet. L.V. a sesizat faptul că fostul său concubin Zacon Ivan fiind la domiciliul din s. X., r-nul Cantemir a forțat-o de a întreține relații sexuale (f.d.05,vol.I);

- Plângerea cet. L.V. din data de 04.06.2020 - prin care a solicitat de a fi luate măsuri legale cu fostul său concubin Zacon Ivan care la data de 03.06.2020, a intrat fără permisiune în domiciliul său, refuzând să îl părăsească, apoi a închis copiii săi în bucătărie, amenințându-i cu răfuiala fizică, luându-i telefonul mobil pentru a nu apela la poliție, iar pe dânsa a dus-o în camera sa unde a întreținut un raport sexual forțat (f.d.13,vol.I);

- Plângerea cet. C.P. din data de 04.06.2020 - prin care a solicitat de a fi luate măsuri legale cu cet. Zacon Ivan care la data de 03.06.2020 a intrat fără permisiune în domiciliul său din s. X., r-nul Cantemir, refuzând să îl părăsească, unde a întreținut un raport sexual forțat cu fiica sa L.V. (f.d.14,vol.I);

- Raport de expertiză judiciară nr.202013P0108 din 25.06.2020 prin care s-a stabilit că la cet. L.V. careva leziuni corporale pe corp și organele genitale lipsesc. Conform examenului biologic la cet. L.V. s-a depistat spermatozoizi unici (f.d.103-104,vol.I);

- Raport de expertiză judiciară nr.202013P0109 din 25.06.2020 (f.d. 106-107);
Raport de expertiză judiciară nr.20200500224 din 15.07.2020 (f.d.113-117,vol.I).

S-a conchis că din probele cauzei rezultă că, inculpatul Zacon Ivan a întreținut raport sexual cu fosta sa concubină prin constrângere psihică, prin amenințarea victimei L.V. și contrar voinței acesteia.

Astfel, Colegiul nu a pus la îndoială declarațiile părții vătămate L.V. care a declarat că, raportul sexual a avut loc în mod forțat, având frică de inculpat (care era în stare de ebrietate și agresiv) contra voinței acesteia. Aceste declarații sunt în coroborare cu alte probe din cauză și circumstanțele cauzei, și anume că la data comiterii raportului sexual din 03 iunie 2020, victima și inculpatul se aflau

în relații ostile, ultimul având restricții din cauza violenței de familie (din 21.04.2020).

În asemenea circumstanțe au fost considerate neîntemeiate afirmațiile expuse în cererea de apel expuse de avocatul Josu Artur în interesele inculpatului Zacon Ivan precum că, partea vătămată a declarat că a avut un raport sexual benevol și a dorit să întrețină raport sexual iar potrivit raportului de expertiză judiciară se atestă că L.V. nu are careva leziuni corporale. Or, Colegiul a reținut că, depozițiile părții vătămate L.V., făcute atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, unde sunt descrise detaliat circumstanțele comiterii raportului sexual contrar voinței sale și în mod consecutiv, fără careva contradicții, instanța de apel a constatat lipsa temeiurilor de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate L.V.. În consecință, prima instanță corect și critic a apreciat declarațiile inculpatului Zacon Ivan care a negat întreținerea raportului sexual contrar voinței fostei concubine L.V., și această poziție a inculpatului este apreciată ca o metodă de apărare îndreptată spre eschivarea de la răspundere penală.

Cât privește individualizarea pedepsei penale stabilită inculpatului Zacon Ivan, Colegiul a reținut că apelul avocatului declarat în interesele inculpatului necesită a fi parțial admis, cu reducerea pedepselor aplicate inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. a) și art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, apelul procurorului privind solicitarea înăspririi pedepsei, este unul neîntemeiat și necesită a fi respins.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea apărării privind stabilirea pedepsei mai blânde, non privative de libertate, pentru comiterea infracțiunii art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal. Sancțiunea art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsa: muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 1 an până la 6 ani, iar sancțiunea art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal prevede închisoare de la 5 ani până la 12 ani.

Instanța de apel la stabilirea categoriei și termenul pedepsei inculpatului Zacon Ivan, a ținut cont că conform art. 16 Cod penal, infracțiunile prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) și de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, imputate inculpatului se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Materialele caracterizante în privința inculpatului Zacon Ivan denotă faptul că, la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.46 vol. I), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.207, vol. I), anterior a fost în conflict cu legea penală (f.d.196 vol. I), lipsa circumstanțe atenuante și prezența circumstanțelor agravante și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară. Astfel, ținând cont de personalitatea inculpatului Zacon Ivan, care rezultă din materiale menționate și care se regăsesc la dosarul penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, și anume a comis două infracțiuni grave, intenționate, consumate, de motivul acestuia, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei având la întreținere 4 copii minori, cât și de prevederile art. 61, art. 75 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia de a stabili inculpatului Zacon Ivan, pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani. Iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, Colegiul a considerat necesar ai stabili lui Zacon Ivan, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 8 (opt) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cât privește încasarea cheltuielilor judiciare, Colegiul a atestat justa poziție privind încasarea cheltuielilor de judecată de la Zacon Ivan în sumă de 7640 lei în beneficiul statului pentru efectuarea raporturilor de expertiză judiciară.

Cu referire la cele expuse, la caz s-a reținut că, raporturile de expertize judiciare nr. 202013P0108 din 25.06.2020; nr. 202013P0109 din 25.06.2020, nr. 20200500224 din 15.07.2020, au fost efectuate în prezenta cauză penală, după data de 09 februarie 2018 când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017 în vigoare din 09 februarie 2018 care până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care invocând incidența pct. 6), 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2021, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei pe art. 201¹ alin. (2) lit. a) și art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și în partea achitării inculpatului Zacon Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, în cauza penală privind pe Zacon Ivan, învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) art. 166 alin. (2) lit. b), art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

5.1 În motivarea recursului ordinar declarat a invocat precum că instanța de apel a judecat cauza penală contrar prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură penală.

Referitor la achitarea inculpatului Zacon Ivan, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, o consideră neîntemeiată și a menționat că vinovăția inculpatului Zacon Ivan, și încadrarea juridică a acțiunilor lui în baza prevederilor date se bazează pe cumulul de probe

administrate, amply analizate și just apreciate.

Constată că, din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv și fragmentat declarațiile părților vătămate L.V., Ciuvalschi Petru, Lemnaru Ion, Răduc Aurelia depuse la urmărirea penală în raport cu cele din sala de ședință, fără a evalua aceste declarații în întregime și fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz.

Consideră că, instanța de apel, ajungând la concluzia ca inculpatul Zacon Ivan, necesită a fi achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2), lit. b) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, n-a ținut cont de normele legale și practica judiciară la caz, n-a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în special declarațiile părților vătămate L.V., Ciuvalschi Petru, Lemnaru Ion și Răduc Aurelia, date în cadrul urmăririi penale și cele făcute în prima instanță și în instanța de apel.

Susține că instanța de fond întemeiat a apreciat critic declarațiile părților vătămate L.V., Ciuvalschi Petru, Lemnaru Ion și Răduc Aurelia din cadrul ședințelor de judecată, considerând că au fost efectuate pentru a induce în eroare instanța de judecată și astfel a-1 ajuta pe inculpatul Zacon Ivan să evite răspunderea penală.

Constată că instanța de apel, nu a analizat declarațiile părților vătămate L.V., Ciuvalschi Petru, Lemnaru Ion, Răduc Aurelia depuse la urmărirea penală în raport cu cele din sala de ședință, prin prisma divergențelor apărute între aceste declarații.

Procurorul invocă că nu este de acord cu concluzia instanței de apel și consideră pedeapsa penală stabilită lui Zacon Ivan în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, este prea blândă și nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale, fiind stabilită contrar prevederilor art. 7, 61, 75 și pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, cât și prevederile pct. 3, 10, 17 ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”.

La individualizarea pedepsei penale instanța nu a ținut cont de circumstanțele cauzei descrise supra; - gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că, inculpatul Zacon Ivan a comis două infracțiuni intenționate, care conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave; - circumstanțele ce atenuază sau agravează răspundere, și anume că, careva circumstanțe atenuante în baza art. 76 Cod penal, de către instanțele de judecată, nu au fost

stabilite. În conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal, instanțele de judecată, au recunoscut în calitate de circumstanță agravantă, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, însă, neîntemeiat nu a recunoscut în calitate de circumstanță agravantă, săvârșirii infracțiunii în stare de ebrietate; - personalitatea inculpatului și anume că, din înscrisurile caracterizante anexate la materialele cauzei, denotă faptul că, inculpatul Zacon Ivan la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.46,vol.I), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.207,vol.I), anterior a fost în conflict cu legea penală și anume prin: - sentința Judecătorei Cantemir din 16.09.1999, în baza art. 120 alin. (2) Cod penal, clasat în legătură cu actul de amnistie; - sentința Judecătorei Cantemir din 12.04.2002 în baza art. 119 alin. (3), art. 120 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare, în conformitate cu art. 43 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani; - sentința Judecătorei Cantemir din 13.08.2009 în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților; - sentința Judecătorei Cahul din 06 iunie 2019 în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 110 ore muncă neremunerată în folosul comunității (f.d.196,vol.I); - comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, și anume, inculpatul nu s-a căit sincer de cele comise, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și nu a colaborat cu organele de drept în vederea stabilirii adevărului pe cauza penală.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În particular avându-se în vedere recursul ordinar, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, ce rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost evaluate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că

procurorul invocă incidența cazurilor de casare prevăzute la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și la caz au fost aplicate pedepse individualizare contrar legii.*

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aspectele menționate mai sus, constată că Curtea de apel, la rejudecarea cauzei, în partea învinuirii în baza art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal și în partea pedepselor aplicate inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. a), art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, adică nu a elucidat pe deplin temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, la caz fiind determinat drept incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Din analiza textuală a recursului declarat, se constată că criticele procurorului se referă la evaluarea incorectă și selectivă a probelor administrate la caz, având ca rezultat achitarea greșită a inculpatului Zacon Ivan, de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale, și respectiv stabilirea unei pedepse penale prea blânde, necorespunzătoare principiului individualizării pedepsei penale, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. a) și art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal.

Totodată, rezumând asupra motivelor invocate în recursul declarat, se constată că procurorul este de acord cu soluția instanței de apel privind menținerea sentinței, în partea acuzațiilor aduse inculpatului Zacon Ivan în temeiul art. 187 alin. (1) și art. 179 alin. (1) Cod penal.

În concret, potrivit rechizitoriului, inculpatul Zacon Ivan este învinuit de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 187 alin. (1), art. 179 alin. (1), art. 201¹ alin. (2) lit. a), art. 166 alin. (2) lit. b) și art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal. (f.d. 236-249 v. I)

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 18 februarie 2021, Zacon Ivan a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. S-a încetat procesul penal de învinuire a lui Zacon Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată. Zacon Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal și condamnat la 3 (trei) ani închisoare, prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal și condamnat la 4 (patru) ani închisoare, prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal și condamnat la 6 (șase) ani închisoare, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Fiind investit cu judecarea apelurilor, Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul prin decizia din 16 decembrie 2021 a casat parțial, în latura penală, sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 18 februarie 2021, privind condamnarea pe art. 201¹ alin.(2) lit. a); 166 alin.(2) lit. b); 171 alin.(2) lit. b²) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care: Zacon Ivan a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale, și recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, fiind condamnat la 2 (doi) ani închisoare și de art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, fiind condamnat la 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni închisoare, conform art. 84 alin. (1) Cod penal, definitiv la 5 (cinci) ani și 8 (opt) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

În acest sens, instanța de recurs menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept adică odată exercitat produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, instanța având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar. Respectiv, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), precum și să administreze probe noi, pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Colegiul penal lărgit, referitor la învinuirea adusă inculpatului Zacon Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, în contextul criticilor abordate de procuror, constată că instanța de apel a argumentat soluția de achitare prin argumente contradictorii, care în fond se exclud reciproc și nu sunt compatibile aceleiași fapte penale.

Cazurile în care se adoptă sentința de achitare sânt enunțate la pct.1) - 5) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală.

În același context, Colegiul penal lărgit evidențiază că Curtea de apel și-a motivat soluția de achitare a inculpatului, de învinuirile aduse de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, statuând că din probele prezentate *"nu rezultă că a avut loc privațiunea ilegală de libertate"*, or din partea inculpatului Zacon Ivan *"nu a avut loc restrângerea libertății acestor părți vătămate"*. Totodată potrivit Curții de apel *"părțile vătămate aflându-se în încăperea – bucătăria casei, nu au fost încuiate, au avut posibilitatea de a părăsi încăperea, iar defectul mânerului ușii de la bucătărie, nu poate fi imputat inculpatului ca acțiuni îndreptate spre restrângerea libertății părților vătămate"*. (fila 30-32 a deciziei atacate)

Opozant acestor deziderate sunt declarațiile părților vătămate L.V., C.P., L.I. și R.A., date în instanța de fond și cele făcute în cadrul audierilor în instanța

de apel, care deși au fost trecute în textul deciziei, instanța de apel le-a fragmentat și apreciat selectiv, fără a evalua aceste declarații în întregime în coraport nemijlocit cu celelalte probe prezentate de acuzare, prin aprecierea admisibilității sau inadmisibilității lor, astfel fiind înfăptuită o apreciere formală, de ordin general a probelor și circumstanțelor faptei, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar, având în subsidiar în vedere faptul că inculpatul supune criticii verosimilitatea unor probe. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei vis-a-vis de vinovăția persoanei trimise în judecată.

Mai mult, instanța de apel deși preia în text aspectele doctrinare cu privire la elementele constitutive ale infracțiunii de privațiune ilegală de libertate, lăasă fără apreciere aplicabilitatea aspectului teoretic nemijlocit speței examinate.

În sensul dat, Colegiul penal menționează, că fapta incriminată în art. 166 Cod penal, reprezentată *prin privațiune ilegală de libertate* reprezintă împiedicarea victimei de a se deplasa conform voinței sale, de a-și alege liber locul aflării, de a comunica cu alte persoane atunci și așa cum ea dorește, pe calea izolării victimei în locul aflării ei permanente sau provizorii, loc în care ea a ajuns benevol, fără a fi deplasată din alt loc.

Constatarea noțiunii de ilegalitate, ce caracterizează privațiunea de libertate, presupune ideea de privațiune neconsimțită de libertate. De aceea pentru constatarea prezenței sau absenței faptului infracțiunii este necesară stabilirea prezenței sau absenței consimțământului persoanei.

Curtea de apel în descriptivul deciziei, în încercarea de ași motiva soluția adoptată, a indicat *"Nu se socoate infracțiune izolarea persoanei într-un anumit loc la dorința și cu consimțământul acesteia"*, fără ca în fapt să constate prezența consimțământului părților vătămate pentru a fi izolate în încăperea – bucătăria casei, ținând cont, nemijlocit și de acțiunile adiacente care pot însoți acțiunea principală a infracțiunii date.

Astfel că concluzia instanței de apel precum, că *"cu certitudine s-a demonstrat că, părțile vătămate aflându-se în încăperea - bucătăria casei, nu au fost încuiate, au avut posibilitatea de a părăsi încăperea, iar defectul mânerului ușii de la bucătărie, nu poate fi imputat inculpatului ca acțiuni îndreptate spre restrângerea libertății părților vătămate"*, este nemotivată și urmează a fi argumentată.

Aceiași problemă, de nemotivare, este identificată și la justificarea soluției Curții de apel, în partea pedepselor aplicate inculpatului Zacon Ivan pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 201¹ alin. (2) lit. a) și art. 171 alin. (2) lit.

b²) Cod penal.

Astfel Colegiul penal lărgit, fără a critica nemijlocit termenul pedepsei penale cu închisoare aplicat de instanța de apel pentru fiecare infracțiune, individualizarea pedepselor penale fiind considerat un procedeu inerent instanței de judecată și intimei convingeri a judecătorului, stabilit în limitele sancțiunii articolului din Partea Specială, în corespundere cu prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și principiilor legalității și echității, constată lipsa motivării aspectelor, reținute de Curtea de apel, care nemijlocit au servit la aprecierea necesității reducerii pedepsei închisorii stabilite pentru aceleași infracțiuni prin sentința primei instanțe.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de către instanța de judecată și constă în stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea.

Ține de menționat că, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea quantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului și nemijlocit argumentate. În același timp, trebuie să fie respectată prevederea art. 61 Cod penal, conform căruia, pedeapsa care se aplică urmează își atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane.

Mai mult, verificând conținutul hotărârii contestate, Colegiul Penal lărgit notează că potrivit art. 24 alin. (3), 101 alin. (1), (4), 314, 315, 336 alin. (3) pct. 6) 384 alin. (3), (4), 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță; procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă consemnarea tuturor acțiunilor instanței în ordinea în care ele s-au desfășurat, documentele și alte probe care au fost cercetate în ședința de judecată; instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele administrate; părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură; sentința instanței de judecată trebuie să fie legală; instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată; fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Procesul verbal al ședinței de judecată în apel trebuie să cuprindă în mod obligatoriu toate elementele indicate la art. 336 alin. (3) Cod de procedură

penală, precum și reflectarea autentică a cererilor formulate de părți și a luărilor de cuvânt, în special în care se conține solicitarea privind reaprecierea probelor și, după caz, elucidarea activităților privind efectuarea administrării și cercetării probelor noi și/sau cercetării suplimentare a probelor administrate de prima instanță, pe care se întemeiază concluziile instanței de apel. Lipsa acestor mențiuni echivalează cu concluzia că, instanța de apel n-a judecat apelul conform procedurii stabilite de lege, fapt ce denotă încălcarea gravă a drepturilor persoanei la un proces echitabil.

Astfel, potrivit textului deciziei contestate raportat la cele invocate supra, Colegiul reține că, instanța de apel face referire la un și de probe care însă, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, *nu au fost verificate prin citire în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal*, or potrivit art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În același contest, Colegiul penal lărgit, statuează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85). De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările care au servit temei de casare a soluției adoptate și, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Zacon Ivan xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **18 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion